

Arbeidsmand ved Holmen, som vel ikke vare fast ansatte, men kun arbejdede paa Holmen paa den Maade, at de mødte om Morgenen til Arbejde og for dette fik Dagløn. Disse Mand have fremsat alle Klagepunkterne. Jeg holder her i min Haand en aldeles ordlydende Gjenpart af Klagen, og det ses deraf, at de have fremsat alle Klagerne, saaledes som de ifølge Undersøgelsen vise sig at være fuldstændig rigtige. De have været opfaldte, og det lod til i noget Tid, som om man ikke mere vilde give dem Arbejde, idet de en kort Tid efter hver Morgen bleve vist tilbage med den Bemærkning, at man ikke havde Brug for dem. Da man saa endelig antog dem igjen, saa var der den Mærkelighed derved, at man forflyttede dem fra det Arbejde, hvorved de havde staaet i mange Aar, og som de havde Kjenndskab til, nemlig ved Lømmeloplaget, hen til et andet Sted, hvor de saa siden stode og arbejdede. Men, mine Herrer, endnu en Mærkelighed, og det er den, at 5 Uger efter at disse Mand havde indgivet den Klage, som ifølge Dommen har vist sig at være fuldstændig rigtig, indgave de en anden Klage ligeledes til den kombinerede Ret, og uagtet den sidste Klage, som de indgave, var i langt højere Grad kompromiterende for dem, som den angik, og uagtet to af dem, som vare inddragne under den første Sag, ogsaa vare inddragne under den anden, saa ser man ikke i den i Øvrigt udsjellige Dom et eneste Spør af, at Retten har taget mindste Hensyn til denne sidste Klage. Den findes aldeles ikke berørt i Dommen, og jeg skal kortelig sige, hvorpaa den gik ud. Den gik ud paa, at en Betsigtigelseskommission, af hvilken hvert Medlem var angivet med Navn i Klagen, om Formiddagen havde kasseret den største Del af det Lømmel, som en Leveandør havde leveret, men om Middagen gik Formanden for Betsigtigelseskommissionen hjem, og de Andre bleve inviterede over i et Skur, hvor Leveandøren havde ladet anrette en flot Middag baade med Epise- og Drillevarer, uagtet det udtrykkelig er forbudt at indføre Saadant paa Holmen. Og da de Herrer saa kom ud igjen, mødte Formanden ikke, men det første Arbejde, de foretog dem, var at godkjende det Lømmel, som de om Formiddagen havde kasseret. Nu mener jeg dog, at naar tre Mand indgive under deres Navn og Adresse en Klage over Mand, der ere ansatte ved Holmen, saa skylder man at undersøge Sagen, thi have de indgivet en saadan Klage, og den viser sig ikke at være Sandhed, saa ville Alle være enige om, at de bør straffes, men indeholder Klagen Sandhed, ville ogsaa Alle være enige om, at Sagen ikke bør gaa upaatakt hen. Efter at have sagt dette skal jeg sige, hvorfor jeg saa udsjellig har fremdraget det. Det er for at henstille til det ærede Thing, og min Hensigt gjælder fornemmelig det Finantsudvalg, som ad Aare vil blive valgt, om man ikke ved fremtidige store Bevillinger til Værftet vil tage

under nogle Overveelse, om det ikke kunde lade sig gjøre samtidig med, at man bevilgede saadanne større Beløb, at betinge sig, at en Kontrol blev ansat derude, som var aldeles uafhængig af de Love, som gjælde for Holmen, en Kontrol, som altsaa ikke forpligter sig til at tie, men i Følge dens Pligt var opfordret til at tale. Jeg tror, at det maa nu komme til, hvis vi skulle faae noget som helst Indblik i Holmens indre Forhold, og det er den Hensigt, jeg vil tillade mig at bringe baade til det ærede Thing og til det Udvalg, som i Fremtiden vil blive valgt.

Formanden: Det ærede Medlem fjernede sig ganske vist paa flere Punkter noget fra Sagen, men jeg indrømmer, at der saavel i Sagen som i det ærede Medlems tidligere Forhold til den har været Anledning til at fremkomme med Udtalelserne.

N. Hansen: Jeg erkjender fuldstændig, hvad den ærede Formand der har sagt. Jeg kan kun fremhæve Et endnu til min Undskyldning, som jeg ikke vilde være fremkommen med, dersom ikke denne Bemærkning var fremkommen fra den ærede Formands Side, og det er, at jeg havde paatænkt at rette nogle Spørgsmaal angaaende denne Sag til den høitærede Marineminister. Da jeg vidste, at jeg ikke kunde faae Svar paa disse Spørgsmaal, med mindre den høitærede Minister var bekendt med dem i Forveien, har jeg 8—10 Dage forinden Sagens Behandling overleveret disse Spørgsmaal skriftlig til den høitærede Minister og bedet ham tage dem under Overveelse og bevare dem, naar Sagen kom til Behandling. Da Ministeren imidlertid ikke var tilstede ved første Behandling, var det af den Grund, at jeg opsatte at fremdrage Sagen til denne anden Behandling, og da Ministeren heller ikke nu var tilstede, har jeg ikke fremsat Spørgsmaalene, fordi jeg vilde finde det vigtigt at fremsætte dem, naar Ministeren ikke var tilstede; men jeg har troet i Statens Interesse at burde fremdrage Sagen, og jeg takker den ærede Formand for, at han har tilladt mig det, ligesom ogsaa det ærede Thing for den Laalmodighed, hvormed det har hørt mig.

Ordføreren: Som det vil fremgaa af Udvalgets Betænkning ligesom ogsaa af Statsrevisions Betænkning, vil denne Sag og dermed beslægtede Sager blive behandlet i den næste Revisionsbetænkning. Sagen er jo ikke endt endnu, og de Dplysninger, som i dette Dieblik ere meddelte, ville saaledes sandsynligvis ikke være faldne uden Frugt til Jorden.

Dinesen: Jeg vil kun i Anledning af den Hensigt, som det ærede Medlem for Solbæl Ants 1ste Valgkreds (N. Hansen) gjorde til kommende Finantsudvalg om at stille visse Betingel-